
G. ISTVÁN LÁSZLÓ

Súlyegyen

Levegős a félelem,
nincs magja, emléke,
kihasználja a szívet,
belekerül a vérbe.

Mérge, mint az álom
szövetén a varrás,
anyaga idegen,
ereje, hogy nincs más.

Álmodott sorok

egyedül az égben
mint füst a széken
ülni látszom
innen én onnan
ő vigyázzon

Életfa

Szemedben a megszedetlen ág
földig roskadó gyümölcseit
föld felett tartja a fény –
csak néz ki rácsai közül,
mint lomb, ha börtöne a szél,
aki véletlen üdvözülni.

